

Chambre des Représentants

17 MARS 1953.

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 5 de la loi du 15 avril 1896,
relative à la fabrication et à l'importation
des alcools.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La politique générale du gouvernement tend à aider l'agriculture et à promouvoir la création d'industries nouvelles permettant ainsi de résorber le chômage.

Une industrie nouvelle, celle de la fabrication de cidre et d'alcool de pommes est née en Belgique.

La mévente des fruits belges est un fait constant; la situation est particulièrement mauvaise pour les pommes. Des prix, à peine rentables, sont obtenus pour les pommes de premier choix, les pommes de seconde qualité ne rencontrent que des offres dérisoires ou même nulles. Cette situation a conduit un certain nombre d'entreprises à l'idée de distiller le jus de pommes afin de revaloriser des fruits qui autrement devaient être abandonnés.

Ces entreprises contribuent en outre à lutter contre le chômage par un emploi relativement important de main-d'œuvre belge.

D'autre part, le problème important des devises étrangères est aussi amélioré du fait qu'on évite ainsi de devoir recourir à l'étranger pour l'achat du cidre. Cette industrie est donc triplement utile au pays.

Or, une situation extrêmement malaisée est faite à ces entreprises. En effet, la fabrication du cidre exige un long vieillissement (3 ans au moins) de l'alcool. Ce vieillissement résulte d'une oxydation lente et de l'action du tanin et s'opère le mieux dans des fûts en chêne. Mais la porosité du bois qui permet les échanges entre le liquide contenu dans le fût et l'atmosphère ambiante, c'est-à-dire, l'admission d'oxygène d'une part, permet, d'autre part, une évaporation considérable d'alcool qui se traduit par un abaissement notable du degré de densité et du volume.

De même la nécessité de préparer les produits finis par coupages, soutirage et mises en bouteilles, occasionnent de nouvelles pertes.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

17 MAART 1953.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 5 der wet van
15 April 1896, betreffende de fabricatie
en de invoer van alcohol.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De algemene politiek van de Regering is er op gericht, de landbouw te helpen en de oprichting te bevorderen van nieuwe nijverheden, waardoor de werkloosheid kan worden opgeslorpt.

Een nieuwe nijverheid, namelijk die van de bereiding van appeldrank en appelalcohol, werd in België in het leven geroepen.

De slechte afzet van Belgisch fruit blijft voortduren; de toestand is vooral zorgwekkend wat de appels betreft. Appelen van eerste kwaliteit moeten verkocht worden tegen nauwelijks renderende prijzen; voor appels van tweede kwaliteit wordt weinig of niets geboden. Deze toestand heeft een aantal ondernemingen op het idee gebracht, het appelsap te distilleren, om aldus nog een zekere waarde te verlenen aan fruit, dat anders moest weggeworpen worden.

Deze ondernemingen dragen bovendien bij tot de bestrijding van de werkloosheid, door een vrij aanzienlijke tewerkstelling van Belgische arbeidskrachten.

Ook in de belangrijke kwestie van de buitenlandse deviezen wordt daardoor trouwens verbetering gebracht, vermits de appeldrank niet meer in het buitenland moet worden aangekocht. Deze nijverheid levert dus voor het land een drievoudig voordeel op.

Welnu, het wordt deze ondernemingen uiterst lastig gemaakt. Voor de bereiding van appeldrank moet de alcohol inderdaad gedurende een vrij lange periode (ten minste 3 jaar) oud worden. Dit oud worden gebeurt door een langzame verbranding en door de inwerking van de looistof, en geschiedt best in eiken vaten. Maar de poreusheid van het hout, waardoor de omringende lucht kan inwerken op de vloeistof in het vat, d. w. z. waardoor zuurstof in het vat kan binnendringen, veroorzaakt daarenboven ook een aanzienlijke verdamping van de alcohol, wat een merkelijke verlaging tot gevolg heeft van het gehalte en van het volume.

Bovendien wordt verder verlies veroorzaakt door het versnijden, het aftappen en het op flessen trekken.

La législation actuelle (Loi du 15 avril 1896) entend faire payer les droits d'accise sur l'ensemble de l'alcool avant le vieillissement et les préparations subséquentes. Il est certainement abusif de faire payer un impôt sur une marchandise qui s'évapore et il n'est pas équitable d'imposer une matière qui disparaît au cours de la fabrication et en raison même du processus qui permet d'obtenir le produit fini.

En équité, l'impôt ne devrait porter que sur la marchandise *finie* et livrée au commerce. Pour ces motifs, l'article 5 de la loi du 15 avril 1896 qui dispose :

« § 1. — Il peut être accordé une réduction pour compenser le déchet résultant de la rectification des flegmes ou des alcools bruts.

» § 2. — Le montant de cette déduction, qui ne peut dépasser 4 % des quantités constatées, ainsi que les conditions auxquelles elle est subordonnée sont déterminés par le gouvernement. »

devrait être complété par un article *5bis*, ainsi libellé :

« Lorsqu'au cours de leur séjour dans les magasins spéciaux de la distillerie, les alcools subissent une déperdition par suite d'une cause naturelle telle que l'évaporation ou par suite du processus même de la fabrication, il y aura exonération du droit d'accise pour la quantité d'alcool ainsi perdue. »

Volgens de huidige wetgeving (Wet van 15 April 1896) moet accijns betaald worden op de gezamenlijke alcohol, vóór het oud worden en de daarop volgende behandelingen. Het is beslist een misbruik, een taxe te doen betalen op waren die verdampen, en het is niet billijk een taxe te heffen op iets dat in de loop van de bereiding telooft, wegens de behandeling waardoor het afgewerkt product wordt verkregen.

Billijkheidshalve zou de taxe slechts mogen slaan op de *afgewerkte* en in de handel gebrachte koopwaar. Aan artikel 5 der wet van 15 April 1896, waarin bepaald wordt :

« § 1. — Er mag een korting toegestaan worden om het verlies te vergoeden voortkomende door het overhalen van de flegma's of van de ongezuiverde alcohol.

» § 2. — Het beloop dezer korting welke geen 4 % der vastgestelde hoeveelheden mag overtreffen, alsook de voorwaarden waaraan zij onderworpen is, worden door de Regering bepaald. »

zou om die redenen een artikel *5bis* moeten worden toegevoegd, dat luidt als volgt :

« Wanneer de alcohol, tijdens zijn verblijf in de bijzondere magazijnen van de stokerij, een verlies ondergaat ten gevolge van een natuurlijke oorzaak zoals verdamping, of ingevolge het bereidingsproces zelf, moet voor de aldus verloren gegane hoeveelheid alcohol geen accijns betaald worden. »

H. LAMBOTTE.

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

Il est inséré dans la loi du 15 avril 1896 relative à la fabrication et à l'importation des alcools, un article *5bis*, libellé comme suit :

« Art. *5bis*. — Lorsqu'au cours de leur séjour dans les magasins spéciaux de la distillerie, les alcools subissent une déperdition par suite d'une cause naturelle telle que l'évaporation, ou par suite du processus même de la fabrication, il y aura exonération du droit d'accise pour la quantité d'alcool ainsi perdue. »

13 mars 1953.

H. LAMBOTTE,
Germ. CRAEYBECKX-ORIJ,
A. GOFFIN,
A. CHARLOTEAUX,
M. JACQUES,
J. DISCRY.

WETSVOORSTEL

In de wet van 15 April 1896, betreffende de fabricatie en de invoer van alcohol, wordt een artikel *5bis* ingelast, dat luidt als volgt :

« Artikel *5bis*. — Wanneer de alcohol, tijdens zijn verblijf in de bijzondere magazijnen van de stokerij, een verlies ondergaat ten gevolge van een natuurlijke oorzaak zoals verdamping, of ingevolge het bereidingsproces zelf, moet voor de aldus verloren gegane hoeveelheid alcohol geen accijns betaald worden. »

13 Maart 1953.